

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., a JUDr. Faisala Husseiného, Ph.D., ve věci

žalobce: **statutární město Třinec**
sídlem Jablunkovská 160, Třinec
zastoupen obecným zmocněncem Mgr. Bc. Milanem Konečným
sídlem K Holotovci 1191, Orlová

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno

za účasti osoby
zúčastněné na řízení: **SMOLO CZ, s. r. o.**, IČO: 253 55 996
sídlem nám. Svobody 527, Třinec

o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 22. 8. 2019, čj. ÚOHS-R0104/2019/VZ-23305/2019/322/DJa,

takto:

- I. Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 22. 8. 2019, čj. ÚOHS-R0104/2019/VZ-23305/2019/322/DJa, se **ruší** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osobě zúčastněné na řízení se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný vedl na základě návrhu osoby zúčastněné na řízení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (žalobce) učiněných při zadávání veřejné zakázky „*Nakládání s komunálním odpadem ve městě Třinci – nové vyhlášení*“, ve kterém rozhodnutím ze dne 22. 5. 2019, čj. ÚOHS-S0125/2019/VZ-14317/2019/542/V Sv, rozhodl o tom, že žalobce nedoručil žalovanému kompletní dokumentaci k zadávacímu řízení podle § 252 odst. 1 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění (dále jen „zákon o zadávání veřejných zakázek“), neboť v řádné ani dodatečně stanovené lhůtě nedoručil rozhodnutí o námitkách ze dne 19. 3. 2019 v originále nebo po řádně provedené konverzi. Dalšími výroky žalovaný rozhodl o opatření k nápravě (zrušení zadávacího řízení), uložil žalobci zákaz uzavřít smlouvu a uložil mu povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou 30 000 Kč.
2. Proti citovanému rozhodnutí podal žalobce rozklad a v nynějším řízení se domáhá zrušení rozhodnutí předsedy žalovaného, kterým byl tento rozklad zamítnut a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

II. Shrnutí žaloby

3. Žalobce uvedl, že rozhodnutí žalovaného a předsedy žalovaného jsou nesprávná, přepjatě formalistická, v rozporu s veřejným zájmem a se základními zásadami správního řízení.
4. Žalobce má za to, že veškeré potřebné dokumenty byly žalovanému doručeny kompletní a v požadované formě. Po vydání prvostupňového rozhodnutí při nahlížení do spisu zjistil, že se v něm nachází i rozhodnutí o námitkách ovšem bez poslední strany, což mu na místě nebylo dostatečně objasněno (resp. bylo poukazováno na vedení dalšího „sběrného“ spisu).
5. V řízení bylo na základě nejasné administrativní chyby využito tvrdosti zákona. Vzhledem k tomu, že nebylo jisté, na čí straně k administrativnímu pochybení došlo, nebyl takový postup na místě. Originál rozhodnutí o námitkách měl žalovaný u sebe, tomuto rozhodnutí chyběla jen poslední strana s podpisy. Kompletní podobu rozhodnutí o námitkách měl žalovaný rovněž k dispozici, jen ne v podobě, která je považována za originál.
6. V napadeném rozhodnutí je uvedeno několik nepravd. Žalobce vyhotovuje dva originály (jeden pro potřebu administrátora a jeden pro potřebu vlastní), tudíž z doručení druhého originálu žalovaný nemohl dovozovat usvědčení žalobce. Z časové osy je zřejmé, že se žalobce o nedoručení originálu dozvěděl teprve z prvostupňového rozhodnutí, což žalovaný popírá.
7. Žalobce neměl žádný důvod nedoručit žalovanému rozhodnutí o námitkách, jelikož ho měl k dispozici ze zaslání podnětu, bylo mu doručeno v kopii v rámci listinné podoby spisu, v kopii datovou schránkou a emailem s elektronickým podpisem.
8. Jelikož na základě nedoručení originálu jediné strany bylo zrušeno celé zadávací řízení, došlo k nepřiměřenému ohrožení veřejného zájmu.
9. Vzhledem k uvedenému žalobce navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno.

III. Shrnutí vyjádření předsedy žalovaného

10. Předseda žalovaného předně uvedl, že zadavatelé mají povinnost předkládat originály dokumentace o zadávacím řízení. Napadené rozhodnutí není nepřiměřené, jelikož žalovaný postupoval v souladu se zákonem, který mu nedává jinou možnost. Povinnost zadavatele doručit kompletní dokumentaci o zadávacím řízení nemůže být suplována aktivitou navrhovatele.
11. Spis je veden v jediné podobě, a to v elektronické. Sběrný spis si žalovaný vytváří pro své účely a slouží k zakládání listin ve fyzické (listinné) podobě. Všechny dokumenty, které jsou ve sběrném

spisu, jsou i ve spise elektronickém. Tvrzení žalobce, že ve spisu chyběla poslední stránka rozhodnutí o námitkách, není pravdivé.

12. Ze žádného záznamu žalovaného o doručení částí dokumentace o zadávacím řízení nevyplývá, že by zároveň v jedné obálce obdržel plnou moc a originál rozhodnutí o námitkách. Plná moc měla podobu elektronického originálu, kdežto rozhodnutí o námitkách bylo vyhotoveno v listinné podobě a žalobce zaslal pouze jeho kopii.
13. Jelikož se nejedná o přestupkové řízení, nelze aplikovat zásadu presumpce nevinny.
14. Vzhledem k uvedenému předseda žalovaného navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Posouzení věci soudem

15. Krajský soud v Brně (dále také „soud“) v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“), bez nařízení ústního jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí předsedy žalovaného a rozhodnutí žalovaného vydané v prvním stupni, včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že žaloba **je důvodná**.
16. Dle ustanovení § 252 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek platí, že *žadatel je povinen doručit Úřadu své vyjádření k obdržení návrhu do 10 dnů od jeho doručení. Společně s tímto vyjádřením zašle Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh*. Dle ustanovení § 263 odst. 4 zákona o zadávání veřejných zakázek *nedoručí-li žadatel v řízení o přezkoumání úkonů zadavatele před uzavřením smlouvy Úřadu podle § 252 odst. 1 nebo § 254 odst. 5 dokumentaci o zadávacím řízení ve stanovených lhůtách, a to ani v dodatečně pětidenní lhůtě stanovené Úřadem, Úřad uloží nápravné opatření spočívající ve zrušení zadávacího řízení nebo přezkoumávaného úkonu vymezeného v oznámení o zahájení řízení*.
17. Ze správního spisu vyplývá, že osoba zúčastněná na řízení podala v rámci předmětného zadávacího řízení dne 4. 3. 2019 námitky, které byly rozhodnutím žalobce (resp. zadavatele) ze dne 19. 3. 2019 odmítnuty. Následně bylo dne 29. 3. 2019 na základě návrhu osoby zúčastněné na řízení zahájeno řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, v rámci kterého žalovaný rozhodl (mimo jiné) o zrušení zadávacího řízení, jelikož dospěl k závěru, že mu žalobce nedoručil výše zmíněné rozhodnutí o námitkách v souladu se zákonem.
18. Dále ze spisu vyplývá, že žalovaný obdržel od zástupce žalobce dne 11. 4. 2019 dokumenty, které dle žalobce tvořily zadávací dokumentaci, přičemž mezi těmito dokumenty bylo i rozhodnutí zadavatele ze dne 19. 3. 2019 o námitkách (vizte záznam ze dne 15. 4. 2019 o obdržení dokumentace o zadávacím řízení). Usnesením ze dne 16. 4. 2019 žalovaný vyzval žalobce k doplnění zbývajících částí zadávací dokumentace a k doplnění plné moci v dodatečně pětidenní lhůtě (konec lhůty připadl na 23. 4. 2019). Z obsahu tohoto usnesení mimo jiné vyplývá (body 10–12), že žalovaný k doručenému rozhodnutí o námitce nepřihlížel, jelikož se jednalo o kopii, a nikoliv o originál. Originál rozhodnutí o námitkách žalobce doručil dle spisu žalovanému až dne 11. 6. 2019 (tedy po vydání prvostupňového rozhodnutí).
19. Žalobce uvedl, že originální rozhodnutí o námitkách doručil žalovanému již dne 11. 4. 2019. Toto tvrzení je však vyvráceno obsahem spisu. Z obsahu spisu není ani zřejmé, že by vyhotovení rozhodnutí o námitkách, které bylo doručeno dne 11. 4. 2019, nemělo obsahovat poslední stránku s podpisy a žádným způsobem to nevyplývá ani z protokolu ze dne 20. 6. 2019 o nahlížení do spisu, na který žalobce odkazoval.
20. Soud se však ztotožnil s žalobcem namítanou nepřiměřeností napadeného rozhodnutí (resp. s jeho přepjatě formalistickou povahou) v kontextu okolnosti, že žalovaný měl od žalobce včas k dispozici veškerou dokumentaci zadávacího řízení, ačkoliv ne v podobě originálu. Žalobci bylo vytýkáno nedoručení originální podoby jediného dokumentu (rozhodnutí o námitkách), přičemž o jeho obsahu žalovanému legitimně nevznikla žádná důvodná pochybnost. Vzhledem k tomu, že ustanovení § 263 odst. 4 zákona o zadávání veřejných zakázek má velmi tvrdé důsledky a

umožňuje situaci nedoručení dokumentace o zadávacím řízení řešit pouze zrušením zadávacího řízení (popř. zrušením přezkoumávaného úkonu vymezeného v oznámení o zahájení řízení), tak dle soudu nebyla jeho aplikace v nynějším případě (nedoručení jednoho dokumentu v podobě originálu) na místě. Žalovanému totiž byla doručena (alespoň) kopie listinné podoby rozhodnutí o námitkách (a to včetně strany obsahující podpisy). Ačkoliv soud nijak nerozporuje, že se ani v této podobě nejednalo o originál (ani o jemu na roveň postavený výstup autorizované konverze), má za to, že je nutné zohlednit, že šlo pouze o marginální část dokumentů tvořících zadávací řízení a současně přihlídnout k tomu, že obsah tohoto dokumentu ani nebyl sporný (naopak by tomu bylo například, kdyby měl žalovaný k dispozici rozhodnutí o námitkách ve více obsahově odlišných vyhotoveních), tedy ani prostá kopie neznemožňovala dosáhnout účelu řízení o přezkumu úkonů zadavatele.

21. Soud nerozporuje obecnou povinnost žalovaného vyžádat si originální podobu dokumentů tvořících zadávací dokumentaci (obdobně soud je oprávněn požadovat originál správního spisu pro účely soudního řízení správního), nicméně má za to, že (velmi přísný) právní následek předvídaný ustanovením § 263 odst. 4 zákona o zadávání veřejných zakázek nebyl pro tuto konkrétní věc vzhledem k „polehčujícím“ okolnostem věci příležitý a v jeho důsledku je napadené rozhodnutí přepjatě formalistické, resp. neakceptovatelné.
22. Soud pro úplnost uvádí, že si je vědom výkladu, který byl vysloven v rozhodnutích jiných senátů zdejšího soudu (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 4. 2020, čj. 31 Af 82/2018-55, či rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 9. 2020, 30 Af 52/2018-94; oba rozsudky jsou napadeny kasační stížností před Nejvyšším správním soudem), kterým je zpochybňována existence povinnosti zadavatelů předkládat originální dokumentaci o zadávacím řízení (tento výklad je inspirován mimo jiné závěry ohledně nutnosti předkládat originál/kopii plné moci v soudním řízení správním, srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2014, čj. 4 As 171/2015-26). Jak bylo uvedeno výše, nyní rozhodující senát se sice k tomuto výkladu nepřiklání, nicméně i přesto považoval napadené rozhodnutí za nezákonné a nepřiměřené, jelikož formalisticky odhlíží od individuálních okolností případu.
23. Dle výkladu zastávaného soudem bylo včasné doručení kopie „podepsaného“ rozhodnutí o námitkách vzhledem ke specifickým okolnostem této věci z pohledu účelu právní úpravy dostačující a žalovaný pochybil, pokud za takové situace stroze postupoval podle ustanovení § 263 odst. 4 a 8 zákona o zadávání veřejných zakázek a zadávací řízení zrušil.

V. Závěr a náklady řízení

24. Soud vzhledem k výše zjištěnému napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost v souladu s § 78 odst. 1 soudního řádu správního a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný ve smyslu § 78 odst. 5 soudního řádu správního vázán vysloveným právním názorem. Soud dospěl k tomu, že se žalovaný postupem podle § 263 zákona o zadávání veřejných zakázek dopustil přejatého formalismu.
25. O náhradě nákladů soudního řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto dle zásady úspěchu ve věci (§ 60 odst. 1 soudního řádu správního). Žalobce měl ve věci plný úspěch, tudíž má proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení, které tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve výši 3 000 Kč. Vzhledem k tomu, že žalobce je zastoupen obecným zmocněncem (a nikoliv advokátem, či jinou osobou vykonávající specializované právní poradenství dle zvláštních zákonů ve smyslu § 35 odst. 2 soudního řádu správního), nenáleží k nákladům řízení odměna zástupce. Náhrada nákladů řízení je v takovém případě placena přímo k rukám žalobce (srov. § 149 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 soudního řádu správního). Soud žalovanému určil k zaplacení přiměřenou lhůtu.

26. O náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení bylo rozhodnuto dle pravidel uvedených v § 60 odst. 5 soudního řádu správního. Jelikož jí soud neuložil žádnou povinnost a návrh na přiznání dalších nákladů řízení nebyl vznesen, nebyla osobě zúčastněné na řízení náhrada nákladů řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 29. ledna 2021

JUDr. Zuzana Bystrická v.r.
předsedkyně senátu